

וזאת, הרי, האלטרנטיבה היחידה. לא שמענו על אלטרנטיבה אחרת, לא מפי גח"ל ולא מפי שאר גיבורי הסיפוח למיניהם.

„תכתיב“ אמריקאי-סובייטי

מדינת ישראל קמה על ברכי שיתוף-הפעולה האמריקאי-סובייטי. זאת לא היתה אז מילת גנאי. אפשר לומר בסיגנון מינו כי החלוקה היתה תכתיב אמריקאי-סובייטי, אותה חלוקה שהולידה את מדינת-ישראל.

גם השלום יקום, כנסיבות הקיימות, על ברכי שיתוף פעולה אמריקאי-סובייטי. זוהי המציאות הבינלאומית.

הפצרנו בכך מעל כמה זמן — וכולכם יודעים זאת — הפצרנו בכך פעמים רבות לנקוט ביוזמת שלום ישראלית עצמאית, לפני שהמעצמות הגדולות יכנסו לזירה בשתי רגליהן. לא ניצלם הנדמנות זו, ההזדמנות שהיתה.

היום המציאות היא שהסדר-שלום יכול לקום רק על-פי שיתוף פעולה אמריקאי-סובייטי. ואין בזה כל פסול.

התפטרותו של משה דיין

התשובה המיידית לסכנות הצבאיות היא חימוש צה"ל והעמקת הביצורים בתעלה. התשובה האמיתית לסכנות אלה היא השגת השלום שהוא אפשרי, השלום הריאלי של תוכנית רוג'רס.

שלום זה לא יהיה מושלם, לא יהיה איריאלי, לא יהיה איריאלי אפלי-טוני — אבל יהיה צעד מכריע לפתיחת פרק חדש בין שני עמינו.

לכן, אדוני הושבראש, יש לגנות בחריפות קיצונית את התמרונים האחרונים — שלא לומר: ההתחממות האחרונות — של הממשלה לגבי שיחות יארינג.

משה דיין, כך אנו למדים, איים להתפטר, ולמענו עיכבו את מר תקוע בארץ. הייתי מציע לחשוב פחות על השלום עם משה דיין, ויותר על השלום עם שכנינו.

שמענו פה היום, מפי סיעה המתיירת לייצג את משה דיין (ע"מ) איומים על פרישתו מהממשלה. איימו עלינו בחידוש מסע ההיסטריה, הזכור לדיראון, של מאי 1967. אולי

דין

הביניים. חבר-הכנסת אבנרי, דבר לנושא.

אורי אבנרי: אני בחברה טובה, במיקרה זה, עם בן-גוריון, עם משה שרת, וגם עם גולדה מאיר. כולם היו „יוזראטים“ בעיני חבר-הכנסת תמיר.

מאבק בין הלב והשכל

גברתי ראש-הממשלה, את מי משרת עיכוב תקוע בארץ? את מה זה משרת? האם אנחנו עושים טובה למישהו, כשאנחנו מסכימים להשתתף בשיחות-שלום? האם אנחנו רוצים לעורר את הרושם שאנחנו באמת רוצים במלחמה, ורק כדי לעשות טובה לאמריקה, תמורת „פאנזומים“, אנחנו מדברים

תשעה דיין הנוראי?

נראה גם את „נשי וינדור העליונות“ מרקדות שוב ברחובות.

זה לא ילך כפעם השנייה. כפעם השנייה לא יטיילו אימים על העם! שמואל תמיר: אתה בודאי מצטער גם על כל מה שנעשה אז.

אורי אבנרי: נשארנו בחיים אחרי פרישת גח"ל; נישאר בחיים גם אם משה דיין ירצה לפרוש.

קריאה מספספי גח"ל: וגם אחרי נאומך אורי אבנרי: נשארנו בחיים גם בלי משה רבנו; נישאר בחיים גם בלי משה דיין.

מרדכי סורקיס: רק אורי אבנרי —

אורי אבנרי: נצח ישראל לא ישקר גם בלי משה דיין, תאמינו לי.

קריאה מספספי גח"ל: אבל זה יחייב אותך להצטרף לממשלה.

אורי אבנרי: נישאר בחיים גם בלי דיין. אם אתם רוצים לבדוק את הנבואה הזאת, אני מציע לכם לנסות. יפרוש משה דיין מן הממשלה, אם הוא רוצה בכך, ונראה אם עם ישראל יישאר בחיים. אני מוכן לסכן את זה.

אינטרמצו עם תמיר

שמואל תמיר: אתה תישאר בחיים גם בתוך „יוזראט“ יהודי, בזה אין ספק.

אורי אבנרי: חבר-הכנסת תמיר, בוא אגיד לך מה שאני רוצה להגיד לך כבר הרבה זמן. אם אתה כבר מנרה אותי, אגיד לך את זה.

אתה סיפקת לכרית-המועצות את תעמולת הזוועה, ועיקרית נגד הציונות ונגד מדינת-ישראל. הם משתמשים בדברייך וחס ושלום, בדברים שאמרת במשפט קסטנר, ועל דברייך שאמר חבר-הכנסת מסויים יחזק על מכירת נשמות לשטן.

אתם נרתם לרוסיס את הנשק הזה. אתם סיפקתם להם את העלילה הנוראה הזאת, שהציונות שיתפה פעולה עם הנאצים ברצח היהודים, אתה המצאת את זה!

שמואל תמיר: אתה התלהבת מזה מאד בשעתו. הקשר שלך וההזדהות שלך עם הסובייטים היום באמת צריכים לעורר היריונים.

אורי אבנרי: אני מציע לך שלא לדבר על „יוזראטים“...

שמואל תמיר: אני מדבר על „יוזראטים“, בדיוק כך. אני יודע על מה חושב נאצר כשהוא חושב על „יוזראט“ בארץ-ישראל ובתל-אביב וברחוב דיזנגוף.

אורי אבנרי: אצלך גם בן-גוריון היה „יוזראט“.

היורד ראובן ברקת: חבר-הכנסת תמיר, אני מבקש להפסיק את קריאות

הכונה לח"כ בנימין הלוי, שכיהן כשופט במשפט קסטנר וקבע בפסק-דינו שקסטנר „מכר את נשמתו לשטן“.

אישלה או

אחוזת מפלגתיות

בעת הדיון על חילופי-הגברי, אמרנו גם כמה דברים על מינהג השלטון:

אורי אבנרי: אני חושב שיש להגיע לשינוי קונסטיטוציוני במדינת ישראל, ש

יאפשר לראש-הממשלה, כל ראש-הממשלה, לבחור בעצמו את הצוות של ממשלתו כדי

צוע מדיניותו, כפי שעושה נשיא ארצות-הברית.

לא ייתכן שהמפלגות בוחרות ב-

שרים. מפלגות מוגטרפות לקוא-

ליציות, אבל ראש הממשלה צריך

לבחור בשרים הרצויים לו, הנר-

רוצה לעמוד עליו. לגבי המס הזה יש שני סוגי ישראלים: אותם ה' משלמים אותם, האזרחים הפשוט' טיב, ואתם שאינם משלמים או' תו, פקודי הממשלה ושלוחיה ה' שונים, ומנהלי החברות הנוסעים על חשבון מסי-ההכנסה.

שמענו היום שוב מפי יושב-ראש הוועדה מישאלות הסודות — שצריך לתקן את זה; יבוא יום ויתקנו את זה; שמן הדין שנתקן את זה. אך התיקון הזה איננו בא, ואני מרשה לעצמי, מעל כמה זמן, להביע פיקפוק רציני מאוד אם אי-פעם הדבר יבוא על תיקונו. וזאת מהסיבה הפשוטה, שאותם ה' צריכים להחליט הם עצמם חברי המעמד הזה, החי על חשבון החשבון הזה. כל זמן שהמצב הוא כזה, איננו סבורים שמן הצדק ומן הדין להטיל את המס הזה על אחרים.

ריותה במצב זה, להתעלם מקיומו של המצב הזה, הגלוי לכל עין, והעמיק פנים שכל זה לא קיים, כאילו עיסקת-החבלה נשארה על כנה, כאילו הכל בסדר, ובפסיקה על מטיילים עין קטן נוסף בגלל צרכי הביטחון?

נגד מס נסיעות

אורי אבנרי: אנחנו מתנגדים לרוב המיסים המוטלים היום. אך אנו מתנגדים במיוחד למס-הנסיעות, שאין לו, כמדומני, אח ורע בעולם התרבותי. הוא בלתי-היגיוני, בלתי-סוציאלי, ומגמתו היא לסגור אותנו בלית-אמת של מדינתנו הטכנה. יש למס הזה צד נוסף שהייתי

איום מתאימים לכיבוע מדיניותו. יגאז תורביין: זה הדבר היחיד היכולן שאמרת עד עכשיו. אורי אבנרי: אתה רואה, משנה מ' שותף יש תמיד. שנית, אני מצטער על כך שה' ממשלה לא ניצחה את ההזדמנות הזאת כדי לקפל משרדים ממשלי תיים מיותרים וגמרי, שהוקמו מלכתחילה רק כדי לספק אחוזות מפלגתיות.

הייתי מציע שראש-הממשלה תזמין מו' מהייעול בינלאומיים — יש חברות כאלה, המתמחות בזה — כדי לייצק לממשלה א' לחלק מחוץ את סמכויותיה בין המיניס' טריונים הרושיים, אותם שישנם ואתם ש' אינם, ולא להמשיך עד אין סוף, מתוך אינדיצה גרידא, בחלוקת המשרדים שקמו באקראי עם קום המדינה, ובמשך הזמן במצבים קואליציוניים מיקריים.